

Rozhovor s trenérem přípravky

Trénuje přípravku. Když ho sleduji při tréninku těch malých „andílků“, tak si říkám, není možné, že to vydržel už třináct let. Má tuto práci rád. Bere to tak, že nějak se začít musí. Jak se vede na turnajích benjamínků? „Minulou sezónu nás všichni přehrávali, teď už dáváme i góly“, odpověděl Pavel Mrázek.

Máte za sebou několik sezón, kdy vedete přípravku. Je přínosem právě pro Bělou to, že zde příprava je? Není to pro vesnici přepych?

Určitě je příprava přínos. Jak je již z názvu patrné, připravuje hráče pro lepší přechod k žákům a vzniká zde budoucí základna pro bělotínský fotbal. A jestli je to přepych? Určitě ne. Náklady na ni jsou v porovnání k celému rozpočtu minimální.

Jaké máte cíle do nové sezóny, která právě začala.

Za cíl mám hrát fotbal, něco děti naučit a občas i vyhrát. Samozřejmě se velikostí nemůžeme srovnávat s Hranicemi nebo Přerovem, kde je to vedené na profesionální úrovni.

Kolik dětí navštěvuje přípravku a je ten počet stejný nebo se v průběhu let mění?

V průměru okolo patnácti. V dnešní době, kdy je baby boom, je to pokles, protože stále více přibývá volnočasových aktivit. Ale jsem rád za každého, kdo chodí, protože je to lepší než lumpárny po vsi.

Vzpomenete si na to, s kolika dětmi jste v přípravce začínal?

Začínal jsem před třinácti lety, ale kolik jich bylo, si nevzpomenu. Celkově se počet hráčů pohybuje od patnácti do pětadvaceti.

Vést tým přípravky, není jen o hráčích, ale především o úzké a nezbytné spolupráci s rodiči. Jak se Vám daří v tomto směru?

Na rodiče si nemůžu vůbec stěžovat. Doprava od nich je vždy zajištěna.

Příprava je kromě fotbalu taky hodně o výchově. Jsou to děti, takže je potřeba je naučit disciplíně, řádu, chování v týmu...dá to hodně zabrat? Co na to rodiče? Nevadí jim, když na jejich ratolesti křičíte?

Občas si říkám, že je to na kriminál nebo blázinec, ale snažím se vychovávat ke slušnosti, aby dobře reprezentovali klub a obec. Na druhou stranu i ti prckové to mají se mnou těžké. Každý jsme nějaký.

Někteří trenéři přípravky si stěžují, že rodiče svým dětem při zápasech dávají pokyny. Stává se to i ve Vaší přípravce? Koho pak děti poslouchají?

To se stává. Je to v normě, pokud to má pro hráče přínos. Ale že by trénovali místo mě, to ne. To bych tam nemusel být.

Příprava, žáci a pak přestup do sousedních Hranic. Mám na mysli odchod hráčů. Jak se na to díváte? Vychováte je, dáte jim základy, něčemu je naučíte a oni odejdou. Nemrzí Vás to, že Vaše práce není vidět v Bělou, ale jinde?

Každého mrzí, když není vidět jeho práce. Na druhou stranu, ať jdou, přeci jenom v Hranicích můžou mít lepší "odrazový můstek" a pro Bělou to má zpětná pozitivita. Vždyť reprezentují i nás v Hranicích, vzpomeňme Novosada, Biskupa L., Ráčka, Biskupa Z., Žerávka, Janáčka a mnoho dalších (abych na někoho nezapomněl).

Jak se Vám líbí model, že vedete přípravku, pak ji předáte trenéru žáků a ten je poté předá trenéru dorostu? Nebylo by lepší jít s mládeží od přípravky až do dorostu?

Jsem spíše v nesouhlasu. Jenže co nadělat, když nejsou lidi. Ukažte mi člověka, který na úkor rodiny a volného času půjde trénovat. Takových "bláznů" je nás tady pár. A zadarmo!!! Ale nejsme to jen my, trenéři. Jsou to i členové fotbalového výboru, kteří se starají, abychom měli kde a za co hrát. Ale to je z jiného soudku. Nyní bych chtěl dojet rok s mladší přípravkou a pak dva roky se starší. Pak žáci? Možná? A následně mě má přítelkyně roztrhně...

Chtěl byste vyzdvihnout nějaké hráče přípravky. Je už teď na někom vidět, že bude talentem?

Všichni jsou šikovní a snaží se. Letos do Hranic odešel Jakub Jelok. Měli zájem i o další, ale nebudu konkrétní, špioni jsou všude.

Co naše ostatní celky, jak hodnotíte jejich výsledky, navštívíte alespoň některá jejich utkání?

Fandím všem celkům a přeji jim hodně úspěchů. A děkuji všem ostatním, kteří se podílejí na fotbale v Bělčině - hráčům, trenérům, funkcionářům, sponzorům a také fanouškům, kteří žijí s fotbalem.

Děkujeme za Vaši ochotu a přejeme, ať se přípravce i nadále, a to v míře vrchovaté, daří získávat nové adepty pro výuku fotbalové abecedy, ale také udržet co nejvíce stávajících benjamínků. Je to základ toho, že si budou přirozeným postupem přes všechny žákovské a posléze dorostenecké věkové kategorie zdokonalovat svoje fotbalové dovednosti. Tím by byla zajištěna i budoucnost dospělého fotbalu v Bělčině. Přejeme Vám všem, co s mládeží pracujete, spoustu sil, trpělivosti a chuti v tom i nadále pokračovat.